रत्रमालासमायुको रक्तगौरच ब्रह्मवन्।

चतुभै त्रः पद्मविद्यावर्षातिधरस्तथा।

इति कालिकापुरायी ८४। ८५ अध्याय:॥ चम्ब । मीने मधी युक्तपची अशोकाखां तथारमीम्। पिनेद्शीककलिकाः सायासीहित्यवारिशि । पुनर्वमी हुवे जये चैत्रे मासि सिताएमीम्। लौहिले विरने सायात् सर्वपापै: प्रमुखते । 🔭 स्नानमन्त्री यथा.-"पृथियां यानि तीर्यानि सरितः सामराहयः। चर्ने ली इसमायानि चेने मासि सितारमीम। बद्धपुत्र महाभाग शानानी: कुलनन्दन !! बामोडामभंसम्भत पापं सौहिता मे इर।" इति तिच्यादितस्वधतस्वन्दपुरायवचनम् ॥

स कामरूपमिखलं पीठमात्राच वारिया। गोपयन् सर्वतीयानि दिचाणं याति सागरम्। प्रागेव दिश्यसुनां स खहा ज्ञान: सुत:। पुन: पत्ति लौहित्ये गत्वा दाद्श्योजनम् ॥ 🛊 ॥ चेत्रे मासि सिताएन्यां यो नरो नियंतिन्त्रयः। स्नाति ली हिल्तीयेषु स याति ब्रह्मणः पदम् ॥ चेत्रनु सकलं भासं युचि: प्रयतमानसः। नौहि खतीये यः साति स कैवल्यमवाप्रयात् ॥"

ततोश्परवापि गिरि हैमप्रक्षं विभिद्य च। कामरूपानारं पीठमवा इयदम् इरि:।

केलासीपत्यकायानु न्यपतद्त्रसमः सुतः । तखापि सरससीरं समुखाय महाबल:। कुठारेण दिशं पूर्वामनयहृद्धण: सुतम् । तस्य गाम विधिचके स्वयं लोहितगङ्गकम्। लौहियात् धर्धो जातो लीहियाखसतीर-

शियुमारशिरमाच तुलाकायी जलीत्करै: ॥ तं जातच तचाभृतं ग्राम्तनुलींकग्रान्तनु:। चतुर्थी पर्वतानाच मध्यदेशे स्वेश्यन्॥ केलामचीत्तरे पार्चे दिलागे गन्धमादन:। जारुधि: पश्चिमे ग्रील: पृद्धे सम्वर्भका इय: ॥ तेवां सध्ये खयं कुछं पर्वतानां विधे: सुन:। क्रवातिवरुषे निर्द्धं प्रदीव निशाकर: ॥ तं तीयमध्यमं युक्तमासादा दृष्टिणः खयम्। कमतत्त्वस्य संस्कारानकरोहे इशुद्धये। चाय काले बहतिये चतीते त्रझण: सुत!। नोयराश्चिस्टिपेश वरुधे पच योजनान् ॥ तिसान् देवाः पपुः चस्दितीय दव सागरे। ग्रीतामलजने हुदी देशसाधरसां गर्गे: ॥ तिसान्नवसरे राभी जामद्याः प्रतापवान्। चक्रे माष्ट्रवधं घोरमखुगं पितुराज्ञया ॥ तस्य पापस्य मोचाय स्वितश्चोपदेश्तः। म जगाम महाकुछं जहााखं सातुमिच्हया। तज साला च पीला च मालहलां वपानयत्। वीचि पर्श्रना कला तच चामनतारयत्॥*॥ अविच। बद्धकुंडात् स्तः सीव्य कासारे लोडिता-

ब्रह्मपुत्री, स्त्री, (ब्रह्मण: पुत्री कन्या।) सर-खती नदी। इति हैमचन्द्र:। १।१५१॥ वाराहीकन्दः। इति राजनिर्धेग्दः॥ बचापुरी, की, (बडाय: पुरी।) विधातुर्धाम। यया। भूलोकान्तरी चम्बर्गलोकादि अधाखी-हृद्यमधी वाह्ये च स्वयंमकलमध्यवर्षि तेजसा कुर्यात्। इति गायचीयाखा ॥ * ॥ काभी।

"विद्याप्रबोधोदयजन्मभूमि-वारानकी बचापरी दुरखया॥"

इति प्रवीधचन्त्रीह्यनाटकम् ॥ ब्रह्मवन्धुः, पुं. (ब्रह्मको बन्धुरिव।) व्यधिचेपः। निन्दितत्र। हास:। निर्देश:। व्ययाद्यनामक ब्राह्मण:। इत्यमर: ।५।३।१०३ में तथा हि। व्यधितीरे निन्दायां गम्ये व्यधितीयो बहाबन्धुः। यथा त्रहावसी । किमेनते इति। अधिचिष्यते-रसौ चाधिचेषोर्शधिचेषाः कर्माण घन वा। ब्रह्मीव बन्धुरस्य नान्य:। ब्रह्मकर्मनाभावात निन्दा ग्रधिचीपे समासीश्मिधानात्। त्रहावन्युः निर्देशी यस देवाज्ञाम न गृह्यते स बहाबन्ध्रातिनिहिं-प्रयते दत्वर्षः । स्त्रियां ("जड्तः ।"४।१। ६६। इति जड्।) ब्रह्मबन्धः। ब्रह्मबन्धुत्रां झराजाति-विशेषे च। ब्राइस्यजातिविशेषे निर्देशे ब्राइन-बन्धुर्घिचेपे इति वीणालितः। इति भरतः॥*॥ (यथा, मार्कछिये। ७५। ६०।

सुता लं मम यो देवान् कर्तमन्यान् यसत्-

"बद्धवन्धीः सुता न त्वं वाले ! नैव तपस्वनः।

सदे ॥") तस्य देहिकवधनिवधो। यथा, भागवते १

स्तत्व।

"वपनं द्रविखादानं खानाविद्यापखन्तथा। एष हि अधावन्यूनां वधी नान्योरिक्त देशिक: ॥" नचाभूवि:, की, (नचागी भूतिरक्षसम्यदिव भृति र्यसाः।) सन्या। इति ग्रव्हरत्रावली।

(असम) भूतिरत्यत्तियंसा इति वियहे वाच्यलिङ्गः ॥)

ब सभूमिना, स्त्री, (बसभूमेर्नायते या। बस भूमि + जन + ड। टाप्) सिंहती। इति राज-

नक्तभूयं, की, (नक्तको भाव:। नक्त+भू+

बद्धालम्। इत्यमरः।२।७।५२॥ (यथा

"सवी भावे।" ३।१।१००। इति काप्।) मनु: । १२ । १०२ ।

"वेदशास्त्रार्थतस्त्रज्ञो यत्र तत्रात्रमे वसन्। इचेव लोके तिस्तृ स ब्रह्मभूयाय कल्पते।" "बस्मिन्नेव लोके तिष्ठन् बद्धभूयाय बद्धालाय करुपते।" इति तट्टीकायां कुल्लुकभट्टः॥ मोचः। यया गीतायाम्। १८। २६।

"माच यी । विभाषारे व भक्तियोगेन सेवते। सगुगान् समती होतान् बद्धभूयाय कत्पते ॥" "त्रसभूयाय रहाभावाय मी चायव रूपते समधीं भवति।" इति तड्डीकायां खामी।)

बचामाई स्तृ, पुं, (बचाको माई सत् प्रिरोमिकारिय।) शिव:। इति वटुकभैरवस्य वकारादिसहस-

नामान्तर्गतनाम ॥ दरवर्त्तं च ब्रज्ञपुरीनामकं चेलोक्यस्ट्रपं मम ब्रज्ञमेखलः, पुं. (ब्राज्यनां ब्रज्ञखानां मेखला पुंचर्

भाव:।) सुज्ज:। इति केचित्।

स एकीभूतं च्योतिरहभिति चिन्तयन् जपं बद्धयज्ञः पुं, (ब्रह्मणो बद्धणे वा यज्ञः।) विधिना वेदस्याभ्यसनम्। शिष्यासामध्यापनच् । इत

मरभर्तौ ॥ यथा, मनौ । ३ । ७० । "चथापनं जद्मयज्ञः पिळयज्ञस्तु तपंगम्।

ष्ट्रीमी देवी बलिभौतीतृयज्ञीशति(घपुजनम् ॥" जल्पिं:, की (जलगों यष्टिरव।) भागीं। इति ग्रब्दरकावली ॥ (हच्चियेष:। यथा,

गारु १६२ चाधाये।

"त्रस्य टिफलं पिष्टं वारिगा तेन लेपत:। तेन घरं रत्तदोष: प्रमध्यति न संप्रय: ॥" वस्यो नास्यस्य यष्टिनंगुड्:। विप्रयप्टि:॥)

बद्धयोनि:, पुं, (बद्धमो योनिसन्पत्तिस्थानम्।) विद्यागिरि:। इति श्रव्हरतावनी ॥ (बद्यप्राप्ति-कारणबद्धधानम्। यथा मनु:।१०। ०४। "ब्राह्मणा बह्मयोनिस्या ये सकर्मा ग्यवस्थिता। ते सम्यगुपजीवेषु: षट् कर्माश्य यघाक्रमम्॥" "ये त्राह्मणा ब्रह्मप्राप्तिकारणब्रह्मध्यानिष्ठाः खनमां नुष्ठान निरताच ते घट्कमां णि वच्य-मागान्यध्यापनादीनि क्रमेण सम्यगनुतिष्ठेषु: ॥" इति तट्टीकायां कुल्किभट्ट: ॥ व्यपरस्य ब्रह्मणी योनिरत्यत्तिकारणम्। यद्वा ब्रह्म सत् योनि: चनेषासुन्पत्तिकारकं ब्रह्म। यथा, सुद्धकोष-

नियदि। ३।१। ३॥ "यदा प्रश्च: प्रश्चते रुकावर्णम् कत्तारमीयां पुरुषं ब्रह्मयोनिम् ॥" तीर्थविशेष:। यथा सहाभारते। २। ८३।१३१। "ब्रस्योनिं समासाद्य शुचि: प्रयतमानसः। तत्र साला नरवाष्ट्र । ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ॥" बचा योनिरन्पत्तिकारणं यस्य इति वियदे बाच्यलिङ्गः। यथा रघी। १। ६८। "लयेवं चिन्यमानस्य गुरुका बच्चयोनिना। सातुवन्या कर्ण न स्यु: सम्पदी मे निरापद: ॥" यथा च मार्कक्टिये। २३। ३०। जगडाचीम इं देवी मारिराधिषष्ठः सुभाम्। कीर्य प्रमय (प्रसावज्ञयोनि सरस्तीम् ॥")

बद्धयोगी, स्त्रो, (बद्धा योनिक्तृपत्तिकारणं दस्या:। खियां पर्चे डीप्।) कुरुचेने सरखतीतीरे एय्दक्तिकटे तीर्थं विशेष:। तत्र ब्रह्मका चलारो वर्णाः खद्याः । यथा,— "सरस्वास्तु तीरे यः संविजेदात्मनस्ततुम्। पृथ्दके जप्दमरो नैनं खो सर्गं समित्। तजीव ब्रह्मयोन्यस्ति ब्रह्मगा यज निर्मिता:। पृच्दकं समात्रित सर्खताकटे स्थित: । चतुर्व्याख स्टाधमात्ममानपरीरभवत्।

तस्याभिधायतः द्रिकंषायोश्यत्तज्ञानः ॥